

MISJONSØRØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENS TJENESTE

9. ARGANG

20. OKTOBER 1937

NUMMER 19.

Fra Belgisk Congo

Brev fra Glittenberg.

Til Misjons-Røsten og alle Guds elskede, kaldede, hellige som er i Norge og så langt «Røsten» rekker. Nåde være med dere og fred fra Gud vår far og den Herre Jesus Kristus.

Først takker jeg min Gud ved Jesus Kristus for dere alle som har sendt oss deres kjærlighetsgaver og husket oss i deres bønner, og på denne måte blir også dere medarbeidere for sannhetens utbredelse iblandt dette folk. Høstens delse kjennes alle hjertelig herre som kjennes alle hjertelig lønne enhver av sine arbeidere etter deres troskap i tjenesten. Må Herren i sin nåde hjelpe oss til å være helt i Hans ledelse så Han får virke i oss et godt og utrettelig sitt velbehag.

Til er alle friske og har det godt i alle måter. Gud være lov og takk. Vi savner nok ofte samfundet med de hellige — de gode velsignede møter — hvor man blir oppbygget på vår aller helligste tro. Ja, vi lenges ofte etter å tale med andre hvite mennesker da det kan så flere måneder uten at vi ser andre hvite. Men Gud er forunderlig god og han metter våre hjertelig møter hvor det har vært så velsignet å tale Guds ord at det har vært vanskelig å slutte. Så det er sant at Gud er med sine alle dager, inntil verdens ende. Priset være hans navn.

Vi kom hertil for tre dager siden fra Impashi hvor vi har vært i 6 måneder. Vi hadde jo tenkt å slått oss ned der for godt, da det var mange mennesker og et godt virkefelt. Der var 4 byer i nærheten av hverandre, med tilsammen ca. 2000 innbyggere.

Vi sendte ansøkninng til staten om tillatelse til å bygge, men da svaret kom var det — nei. Av hvilken grunn så de intet om. Katolikene er temmelig sterke der og de som kjennes litt til deres fremgangsmåte, finner det nok ikke usannsynlig at de har hatt en flinng med i spillet. De var ihvertfall svært flinke til å skremme folk bort fra våre møter, og det lykkes alt for godt for dem. Det skal ikke så meget til å skremme disse stakkars mennesker, som er så bunnet i overtro. Men så var det noen som ikke lot sig skremme, men kom regelmessig til våre møter og var interesserte. Må Gud i sin nåde få hjelpe dem frem til en levende tro på ham.

Vi blev bedrøvet da vi fikk det benektende svar fra staten og vi måtte gjøre oss fortrolige med å gå derfra. Vi var jo blitt så godt kjent med folket nu. Fra deres side så det ut som at de var bedrøvet for at vi skulde reise og de bad oss endelig å skrive et brev til til staten og da trodde de nok vi skulde få lov til å bli der.

Da vi kom hit hadde vi våre møter rundt om i byene, men da det ofte er så vanskelig å få den

ro og orden som trenges. så ryddet vi en plass under et stort tre og ordnet med sitteplasser der. Da kunde vi holde orden og komme i samtale med dem som ønsket å høre. De som ikke vilde være rolle ble vist hjem. Gud ga oss mange velsignede møter der og vi tror at den sæden som blev sådd ikke skal bli helt oppspist av fuglene — men spire og bære frukt til evig liv.

Vi har tenkt å stanse her i 14 dager, om Gud så vil, for så å dra til neste by. Folket satt svært rolig på møte her. Det så ut til at de lyttet til hvad der blev talt til dem. Må Herren ved sin ånd få åpne deres ører og hjertes så de kan bli motagelige for ordet om korset, som er en Guds kraft til frelse for hver den som tror.

Vi har fått leiet et lite hus på

Mangangu misjonastasjon og vi vil fortsette å virke rundt om i landsbyene.

Bed for oss, kjære venner, at vi må få være friske til legem, sjel og ånd, og således være duelig til å frembære livets ord.

Hjertelig broderhilsen til alle de hellige på et hvert sted fra deres i nåden forenede.

Ruth og Jens Glittenberg.

— Guds bekk er full av vann, og dog klager de fleste av Guds barn over tørke. Vi må øse av frelsens kilder.

— Vi søker ofte en velsignelse som søker etter oss.

— Har du lagt din byrde ved korset så la den ligge der.

— Vi bevarer kun i et rent liv ved stadig og ydmyk vandring i ordet.

— Jesus forlot tronen for at vi skulde bestige den med ham.

— Den kjædelige kristne har mest bry med hvad mennesker synes om ham, den åndelige har mest bry med hvad Gud sier.

Til Afrika igjen.

Brev fra søstrene Nesfossen og Haraldsen.

Mågers Tjoms 16.—10.—37.

Elskede misjonsvenner!

Guds nåde og fred!

— Og han sa til dem: Gå ut i all verden og forkynn evangeliet for all skapningen! Den som tror og blir døpt, skal bli frelst; men den som ikke tror, skal bli fordømt.

Og disse tegn skal følge dem som tror: I mitt navn skal de drive ut onde ånder, de skal tale med tungene, de skal ta slanger i hendene og om de drikker noe giftig, skal det ikke skade dem; på syke skal de legge sine hender og de skal bli helbredet. (Mark. 16, 16—18).

Vil benytte anledningen å sende en liten avskjedshilsen til alle kjære venner så langt Misjons-Røsten når.

Som dere vet har vi nu vært hjemme i Norge i godt og vel 2 år, og det har vært en herlig tid

for oss på alle måter. Vi kom hjem nedbrudte og sltne til våre legermer; men Gud har på sin egen underfulle måte styrket oss og fornyet oss til både legeme, sjel og ånd. Det har gjort oss så usigelig godt å møte så mange hjertelige og snilde venner på våre reiser den tid vi har fått nåde å reise med evangeliet herhjemme, og Gud skal ha takk for alle hjertelig og hjem som har vært åpne for oss. Han skal selv velsigne og belønne eder alle igjen. Han er trofast. Halleluja!

I denne tid herhjemme har Gud gjort det mulig for oss å sende midler ut til underhold til en innfødt evangelist og lærerinne, som stadig har vært i virksomhet. Likleides har vår kjære, trofaste, innfødte medarbeider Willie Mdh-luuli virket i evangeliets tjeneste med utrettelig trofasthet blant sitt eget folk. Vi har hjulpet ham til å betale skatten hans; men det er blitt svært lite utover det. Dog akter vi i påskjønne ham med en taknemlighetsgave når vi kommer ut igjen, vi tror at Herren vil gjøre det mulig for oss.

Ja nu nærmer tiden sig snart, da vi atter skal si vårt kjære fedreland og alle de kjære både slekt og venner farvel, og påny vende tilbake til vårt virkefelt i mørke Afrika. Vi reiser om Gud vil fra Oslo 13. november med en norsk lastebåt og om alt går vel vil vi nå Songomane M.S. i god tid før jul. Vi går med glede ut igjen, takknemlige over at Herren har aktet oss tro idet han satte oss til tjenesten. Vi ønsker av hjertet å bli til mere velsignelse blandt de sorte enn noen gang før. Vi vet de venter på oss og vi gleder oss til å se dem igjen, og vår bønn er at vi må få nåde å vinne mange sjeler for Jesus derute. Be for oss er dere snilde.

Motta vår hjerteligste takk for alt. Gud signe eder alle!

Hjertelig hilsen eders i Jesus forbundne og for Afrika lykkelige søstre

Hansine Nesfossen,
Margit Haraldsen.

Margit Haraldsen og Hansine Nesfossens adresse i Afrika:

Songomane M. S.
P. O. Goedgegun
Swaziland via Piet Retief
South Afrika.

Kasserer for Margit Haraldsen:
Los Henrik Johansen, Løvenskjoldsvei 27, Jar, Oslo.

Kasserer for Hansine Nesfossen:
Constanse Nøtstald, Løbergsvæien 28, Bergen.

Bemerk adresseforandringen til str. Nesfossens kasserer.

Ved Congomisjonens årsfest 3 oktober 1937

På Sinears vakre sletter, — våre fedres første hjem,
hvor Nimrods stolte byer vokste frem,
hvor Babels tårn sig reiste i tross mot himlens Gud,
symbolet på en verden, som står imot hans bud,
der levde også Abraham i huset hos sin far,
der Herrens vei og vilje for ham blev åpenbar.
Men som han gikk der hjemme
på sine fedres jord,
han hørte Herrens stemme
med røse — klare ord:
«Dra bort fra din slekt, — gå ut fra ditt land!»
så lod det — Guds mektige kall.
«Som himmelens stjerner, som havsbreddens sand
skal være din avkoms tall.»

Abraham gikk, som Herren ham bød,
i tro og i tillid han kallet adlød.
Han vanket omkring med sitt kveg og sitt telt
og ventet på løftet — en troens helt.
Som fremmed han levde i verden,
Men Herren var med ham på ferden.

«Gå ut!» — Vår tankes flukt blir lang,
hen til et fjell i Galilæa.
Der hørtes samme ord en gang,
som dengang i Kalde.
«Gå ut!» — I Jesu avskjeds stund
det kom ifra hans egen munn
«Gå ut!» — Gå ut i verden all,
et mektig bud — et herlig kall:
Bring alle folk det store bud,
at veien åpen er til Gud.»

Disiplene gikk, på Mesterens ord,
og efter dem fulgte en skare så stor.
De spredtes i verden — i syd og i nord,
men hvor de kom på den vide jord
der ventet dem motgang og trengsel,
forfølgelser, bånd og fengsel.
Og midt i all deres nød og savn
forkynte de frelsen i Jesu navn.
Som fremmede gikk de i verden,
men Herren var med dem på ferden.

Vi tenker idag på en som har gått,
på en som lot Herren få råde,
— som bringer til andre, hvad selv han har fått
ved Golgatas bunnløse nåde.

Vi minnes så godt den dag da han gikk
med hustru og barn ved sin side,
og tenker på alle de prøver de fikk

og alt hvad de alle fikk lide.
Et fredfullt og lykkelig hjem de forlot
og venner og kjente og kjære.
De reiste til Congo i tro og i mot-
for ordet om korset å bære
til dem som i mørke og dødsdykke satt
og ventet på lys fra det høie,
de kjempet sig frem gjennom urskogens kratt
og jungelens farer og møie.

Dagene svinner og årene går,
og allting forandres hernede.
Vi tenker tilbake på alle de år
som svart med sin sorg og sin glede.
Fremdeles han står der — tro på sin post
og nu er han helt alene.
Spartansk er hans bolig — enkel hans kost,
men der han han Mesteren tjene,
Han går som en fremmed i verden,
men Herren er med ham på ferden.

Vi som er hjemme, — som ikke fikk gå
til hedningefolk i det fjerne
for ordets levende sæd å så,
— vi vilde kanhende så gjerne —,
om aldri vi horte kallet fra Ur,
kan vi dog være som Aron og Hur.
La oss vise vår troskap i gjerning og bønn
og være med kallet fornøiet.
Når striden er over der venter og lønn
for dem som er hjemme ved tøiet.
Et har vi tilfelles med alle Guds barn,
at livet i Kristus må vinnes,
Vi akter med Paulus alt annet for skarn,
at stadig i ham vi må finnes.
Vårt borgerskap har vi i himlen hos Gud,
hvor snart vi skal sames som frelserens brud,
— hvor harpernes strenger til lovsang er stemt
og jordlivets møie for evig er glemt.

Så støvner vi frem
mot vårt evige hjem
og tjener vår Herre med glede,
— med takk og med sang,
selvom veien blir trang
den stund vi skal være hernede.
Som fremmede går vi i verden,
men Herren er med oss på ferden.

Forfattet av Br. E. Syvertsen, Drammen og blev av ham oplest på fellesmiddagen i Lærerinnenes hus.

SPREDTE FELTER

Arbeidet var begjæret både for tilslutningen og utbyttet — både timelig og åndelig. G. I. Arbeidsretning for 1936—37 for Den norske Congomisjon. Misjonens 7. Årsmøte avholdtes den 20. september ifjor i Oslo, med den 20. Alliancemisjonens lokale møter i Alliancemisjonens lokale under særdeles god tilslutning. Når vi nu atter samles i Oslo til Årsmøte og Årsfest, er det med takk til Gud for hans bevarende nåde gjennom det forløpne år. Fra br. Christiansen har vi i Årets løp mottatt en rekke brever, hvori han forteller om arbeidets gang og om forholdene på misjonsstasjonen. Den omstendighet at han hele tiden har vært alene om arbeidet har selvfølgelig gjort det hele mere anstrengende og prøvende for ham. Det er derfor med desto større glede vi merker oss en uttalelse i et av hans siste brever om at han nu føler sig sterkere enn på lenge. Behovet av hjelp i det store arbeidet som ligger foran ham kommer stadig sterkere frem. I november 1936 sendte han et opprop om å virke for utendelse av nye misjonærer bl. a. til Misjonsøstern, og i sine senere brever omtaler han gjentagne ganger samme sak. Fra hans siste brever tilsettes: «Oppe på neste år lå der en by. Byene ligger for det meste oppe på åsene. Denne by har jeg bare besøkt en gang før. Det er ca. 3 år siden. I denne tid har ingen vært her med evangeliet. Vi stanset en lengere tid i denne by. Hadde møte og samtale med folkene om det ene fornødne. Høvdningen og noen andre menn var grene av sannheten, men et sånt lite besøk er nok langt ifra tilstrekkelig. Kjære Gud! Send oss noen hellige mennesker, fyllte av den Hellige And og kraft, som kan tjene dig blant dette folk ved å fortelle dem om dig og den store frelse du har gitt alle mennesker i Jesus! — Sig amen til denne bønn kjære venner og be noen ut.» «Når skal det komme noen hellige mennesker, fyllt med den Hellige And og kraft, for å leve Kristuslivet blandt dette folk. Jeg er så redd for å falle i misnot, når jeg ser de store krav og ser at jeg makter så lite. Folkene venter at jeg skal komme og besøke dem i deres byer, men jeg kan nesten ikke komme utenom misjonsstasjonens område. Jeg føler mig sterkere nu enn jeg har vært på lang tid, og har også tatt noen turer ut etter møtene søndag morgen, men det blir jo bare til de nærmeste steder.» Som en følge av det ovenfor nevnte opprop mottok kassereren ved utgangen av 1936 kr. 345.00 til utendelse av nye misjonærer. Dette beløp er innsatt i bank og ført på særskilt konto i misjonens regnskaps. Ellers er det innkommet: 1. 2. halvår 1936 kr. 1869.51 1. 1. halvår 1937 1662.66 Med ovennevnte kr. 345.00 og bankrenter kr. 13.48 er det innkommet tilsammen kr. 4235.65 mot kr. 4301.21 i foregående regnskapsår. I forvisningen om at vennene fremdeles vil vise samme iver som hittil, går vi inn i det nye år med bønn om Herrens velsignelse både over arbeidet derute i Congo og over virksomheten herhjemme. Jul. O. Lind. Erling Syvertsen.

På farten Onsdag 29. september deltok jeg på møte i Blå Kors, Sarpsborg. Det var bra med folk og et åpent og godt møte. For min del var det særlig åpent å tale Guds ord. Halden. Lørdag 2. oktober var jeg i Blå Korslokalet i Halden. Det var nok så mange mennesker samlet og jeg blev hilst hjertelig velkommen av brødrene. Flere vidnet om Gud og jeg blev ønsket velkommen igjen. I Halden har jeg vært ganske sjelden og dette var første gang i Blå Kors. Blå Kors har et stort pentestelokale, og hvis vilberge, ved utstel m. m. hvor de skaffer hus og arbeide for mange av samfundets ulykkelige som er kommet ut på skråplanet. Oslo. Fra Halden reiste jeg søndag morgen til Oslo for å være med på Kongemisjonens årsfest som holdtes i Hausmangatsens Bedehus. Det var bra med folk. Mange tilreisende fra praktisk talt hele østlandet. Da årsmøtet er referert ansett sted skal jeg ikke nevne noe her. Bare at det var et vellykket stevne både åndelig og økonomisk. Mandag fikk jeg anledning til å delta i et misjonsmøte som holdtes hos en søster i Marselisgt. Det er en liten flokk som har begynt å arbeide for misjonen i Nord-Norge. Det var pastor Sørensen som tok initiativet til dette arbeide og efter en ganske kort arbeidstid kunde de allerede sende kr. 75.00 til de to misjonsarbeidere da arbeider for. Et meget gjedelig og godt resultat. Pastor Sørensen, undertegnede og Aksel Hammer fikk avlegge våre vidnesbyrd. Gud velsigne vennene i fortsetningen. Tirsdag var jeg i «Saron» hvor pastor Edmund fra Stockholm talte. Det var mange folk og det følte riktig godt der. Fikk også efter oppfordring anledning til å si litt og enda jeg var helt uforberedt på å si noe søltes det riktig åpent og lett å avlegge et vidnesbyrd. På eftermøtet var det to som kom frem til forbønn og vilde bli frelst. De har det riktig godt i Saron nu, blev det fortalt. Under mitt opphold i Oslo denne gang bodde jeg hos br. og str. Hammer og jeg følte mig riktig hjemme der. De utviste stor gjestfrihet og den har sin lønn. Vestre Gran, Hadeland. Her skulde jeg vært for ca. et år siden, men har ikke fått anledning før nu. Da jeg ringte fra Oslo først tirsdag og det er langt mellom vennene var det ikke bekjent at det var møte torsdag kveld før i siste liten og det var ikke så mange folk, men endel ungdom var kommet til møte. Br. Lars Falang hentet mig på Gran st. og blitte mig like til str. Ruth Hansens hvilehjem hvor jeg fikk bo den tiden jeg var i Vestre Gran. Str. Hansen har reist som evangelist både i Norge og Sverige og har nu åpnet sitt hjem for dem som setter pris på et stille og fredelig opphold på landet. Stedet ligger like ved Ransfjorden i natur-skjønne omgivelser. Her fikk jeg riktig god anledning til å være i stillhet og det var av stor betydning da stoffet til vinterhefte og bladet ellers, sammen med møtene la beslag på mig. Stedet kan anbefales alle som trenger ro og hvile.

Lørdag var det misjonsmøte hos Ruth Hansen og riktig bra med folk. En hel lastebil med venner fra Jaren st. kom også og deltok. Søndag på Bedehuset var det også ganske mange folk. En stor flokk ungdom også da. Br. Helmer Moger, Ruth Hansen, undertegnede og et par svenske venner som var på besøk deltok. Det behøves et åndelig gjennombrudd. Guds folk trenger fornøyelse og sjele behøver å bli frelst. A. Guds folk bed! Bed om vekkeelse over Guds folk og om sjele frelse i hele vårt land. G. I.

Fra Drammen «Guds faste grunnvold står og har dette innsegg Herren kjennes sine. (2. Tim. 2, 19.) Gud har ledet det så at jeg har fått være en tid blandt vennene i Knoffsgt. 6. Vennelokken her lever vel. Her er mange prøvede brødre og søstre som har stått i mange kampe og kan reise sitt Ebenezer. — Hittinntil har Herren hjulpet. Men her er også en kjekk flokk av ungdom, som er med i arbeidet og i lovprisningens tjeneste. Ved siden av våre innendørs møter har vi hatt velsignede trompeter. Det er salig å så ved alle vande. En bønnens ånd er virksom blandt vennene og her er forventning om en vekkelens tid fra Herren. Lørdag, søndag og mandag, 25. til 28. september, hadde forsamlingen ved elstebrødrene Ditlef Christoffersen og Spæren innbudt til HØSTSTEVNE. Av vidner deltok: E. A. Nordquelle, Henriksen, Andreassen, Hedin, Moger, Hushovd samt misjonærene Evenstad og Sørensen. Til åpningsmøte lørdag aften var lokalet fullt besatt. Vi merket forventningen om et herlig stevne var over forsamlingen, da broder Christoffersen leste Guds ord og ønsket velkommen til stevne. Br. Nordquelle talte over Salme 50, 23. Den som ofrer takksgjælselærer mig og den som går den like vei skal skue min frelse. Henriksens tekst var Es. 6, 1—8. Han dvelte særlig ved ordet: «Da så jeg Herrens». Hvad det betød for Esajas og hvad det betyr for oss å oppleve Herren og Hans rensende kraft. Misjonær Evenstad talte om sitt møte med Herren blandt de frie venner. Om Herrens hjelp før og under tiden på misjonsmarken. Herren er trofast. Br. Hedin bragte hilsen fra Bergen, hvor Herren var med dem i tjenesten og sjele søkte frelse. Br. Andreassen fra Fredrikstad og br. Ottesen fra Stavanger m. fl. talte til velsignelse. Br. Martinsen fra Moss var kommet til stevnet med ønsket om å få se Jesus og det blev i sandhet et Jesus stevne, hvor Hans dyder blev forkynt. (1. Pet. 2, 9.) For søndagens møter var byens største lokale Turnhallen leiet. — Her var samlet store forsamlinger til møter kl. 10.30 og kl. 5. Det varmer hjertet å se venner komme fra fjern og nær for å samles om ordet i Jesu velsignede navn. Troesstyrkende og varmt blev ordet forkynt i dagens møter. I møtet kl. 5 var ordet gitt til frie vidnesbyrd og Herrens navn blev hellig priset av mange. Friluftsmøtet på torvet var også herlig. Her talte br. Moger, Filip Dam-Her samt misjonær Sørensen. Hedin samt misjonær Sørensen. En søster sa efter aftenmøtet: «Den som kunne ta vare på alt det gode vi har fått idag». — Ja! det gode vi har fått Guds ord «Salig er den som hører Guds ord og bevarer det». (Luk. 11, 28.) Avslutningsfesten blev for mig det beste i hele stevnet. Br. Nordquelle talte alvorlig og velsignet om praktisk kristendom. Ikke siurv og sløvhet, thi Herrens for-trolige samfund er med dem som frykter Ham. Nesten alle tilreisende og predikanter talte. Br. Hushovd og br. Henriksen sang velsignet sangen «Er ditt liv innviet til Jesus?» Kan det kjennes du vander med Ham? Br. Malmkrona fra Sverige avla flere varme vidnesbyrd under stevnet. Br. Christoffersen, Severinsen og Hermadans med de andre brødre hadde arrangert alt godt. Musikkvennene og de som tjener ved festen skal ikke glemmes. Likeledes de som gjestfritt åpnet sine hjem for de tilreisende. Herren ser til. Gud skal ha takk og pris for de velsignede dage. La oss holde oss rede for det store stevne-møte i skyen. Annen gang skal Han sees til frelse for dem som venter på ham. Hebr. 9, 28. Med broderhilsen Michael Kristiansen.

møtt i vår 35—36 års vandring, rundt omkring i avkrokene i byer og bygder i Skandinavia. I dette er vi meget erfarene. (2. Kor. 11: 26). Men til Guds ære kan vi si: «Gjennembrøderen» har draget foran oss hele tiden og bevart oss fra fall. (Mika 2: 13. Es. 27: 3. Salm 125: 2 og Salm. 34: 8). Med Guds vilje reiste vi til Fredrikstad atter igjen for å tjene de hellige, som er lemmer i Kristi legeme (1. Kor. 12: 18. Rom. 15: 25). Denne Kristi menighet har sine møter i Brogaten 12. Lyder Engh er forstander. Engh var på reise i Sverige med Kristi evangelie i de dage så jeg fikk nåde til å betjene menigheten en tid og Herren gav oss en opladtdør i ordet. Familien H. Segerblad var meget gjestfrie, en gudfryktig og god familie. Mor til br. Hærder Segerblad som bor i samme hus, var i sannhet en mor i Israel. Gud vil styrke og velsigne disse kjære og ethvert hjem jeg besøkte i de dager. Min kjærlighet er med eder alle. (1. Kor. 16: 24). Så besøkte jeg Østre Fredrikstad. Herren gav oss der en opladtdør i ordet og de hellige jublet i kor — Halleluja. Besøkte flere hjem også der som Herren hadde velsignet. Blandt de gode hjem var familien Bustgård som Herren så underbart har velsignet. Ja, her var meget å si, men nu setter vi punktet. En kjær hilsen til eder alle med 1. Kor. 16: 23—24 og Luk. 12: 35—40. Glem ikke alle helliges program er Rom. 12, her er dybder å lodde — der er selvsprøvede ord. Eders i ham

Da det hender at post til O. Karl- sen er adressert feil ber han oss å opplyse at hans adresse er: Fredensborg, Kvæstebyen, Skjeberg st. R ed. **Fra Lyngby, Danmark.** Br. Ruben Dammen virker for tiden i Lyngby, Danmark og de har det godt der. Det er en god venneløkk med mange ungdommer. En sjele har overgitt sig til Gud og blitt frelst, to har blitt døpt i ånden og flere er blitt fornyet i sin ånd. De venter på et virkelig gjennembrudd, skrives derfra. **Fra Saltnes.** Den 10. ds. hadde vennene i Saltnes en riktig storfest. 7 manns-musikken fra Halden, O. Karl- sen m. fl. deltok. Det var venner fra Tjøms, Rygge, Fredrikstad, Tune m. fl. steder. Det var en strøm av velsignelse og en underbar fest meldes til oss. Br. O. Karl- sen virker der for tiden. **Flukten til livet** heter en ny bok av Gunnar Allbjært. Boken er en psykologisk skildring av to mennesker som begge er ulykkelige. Den ene på grunn av en legemsteil og den andre har drept sin mors forfører og flyktet inn i skogene. Både hvad sprog og handling angår står denne bok langt over hvad der almindelig utgås av bøker. Møte og det senere samliv mellom Anar og Eli er skildret på en måte som er både gripende og kraftig. Boken er utgitt på De unges forlag, Oslo.

På reise Jibelen taler meget om reiser. Så helt fra første mosebok til Apostelen Joh. brev. Det er i sannhet lærerikt og velsignet å betrakte disse lidvidner på deres forskjellige reiser. Hvorledes Herren var med dem overalt og bevarte dem i gjennem alle farer og førte dem ut til vederkvæelse. (Salm. 66). Det vilde bli en stor bok på flere hundre sider om det skulde spesifiseres stykke for stykke. Ja enn meget interessant bok. La oss betrakte deres vandring i Hebr. 12, og kap. 13: 7 m. m. Patriarken Jakob var på reise, se (1. Mos. 28) Paulus drog ut på reise (Ap. gj. 21), for å tjene de hellige (Rom. 15), det er det ethvert Herrens sendebud skal gjøre, han skal være en tjener og ikke en hersker eller en pave over Guds elskelige barn, hvor i vingården de enn er. Nei skriften sier: En tjener — et mønster — for Herrens hjord. (1. Pet. 5: 3. Tit. 2: 7 m. m.) Et mønster for alle de troende — Er vi det —? (1. Tes. 1). Men dessverre mesteparten er uforstandige tuktemestere (Rom. 2), ustadige grt. dobbelthjertede mennesker, som deler sitt sinn og hjerte med usannheter og sannhet for slett vindings skyld (1. Pet. 5). T. o. m. dem som har en høi fri bekvjennelse som lever og lærer stikk imot Guds ord. Fly og sky dem. (Rom. 16: 17—18). Riv dig løs fra de bårder du er fangen i, og de ideer ditt sinn er fangen i. I denne ann. gir Guds ord en klar og grei skille mellom det ekte og uekte, så ingen har noen undskyldning på regnskapsdagen. Jeg har gjort mange reiser sier Paulus, det samme kan vi også si, (2. Kor. 11: 26), Paulus blev omvendt til Gud i året 37 og led martyrdøden i Rom i året 66. (Altså i 29 år vidnet han om sin frelser). Under sine reiser var han i mange farer bl. a. nevner han: I farer blandt falske brødre o.s.v.) Vi vil stadfeste apostelens ord, at falske brødre er det værste vi har

er oss om troens G...
kap. og sier: «...
disse ting og der...
Han er blin og...
mt renselsen av...
r.» En forterde...
pe dig ut derfra...
ennelser, store tal...
idnesbyrd og...
blandt Guds folk...
tilgivende ånd...
trenger ikke...
sig i handling...
net kan du noe...
et blir for at...
pytles på dig...
ans ord, men...
erte.
Broderlig...
Hans Wenens...
n
øksen, men...
be så troest...
motløs, men...
n tillit til G...
poret andr...
er 92 år, ha...
ting. Ikke...
Men hun ha...
ting fra G...
en overvin...
målet. Hjel...
er i rekke...
og her hjem...
sine er ha...
Eilertsen.

